

TIDSKRIFTEN ARIEL

Finns Atlantens poesi? Ja, frågan måste ställas därför att vi i Sverige inte är medvetna om dess existens. Sjöfararnas poesi av typ Martinsson och Taube finns där. Men nu kan var och en få inblick i denna poesi, som hämtar ursprung från Kap Verdeöarna, utanför Afrikas kust.

Den progressiva tidskriften ARIEL presenterar i sitt första 2000-nummer(nr 1, årg. 82) en miniantologi över kapverdisk poesi. En linjär historisk presentation över hundra år. Tillsammans med insiktsfulla genomgångar och artiklar av Irene Anderberg, Henrique de Sousa, Fatima Bettencourt och Henrik Jönsson får läsaren insikt i den "kapverdiska folksjälens.

I det kapverdiska "smycket" av öar finns ön Brava i dess yttre strömfåra. Här föddes poeten Eugénio Tavares 1867. Hans dikter präglas av möten, flykt och förvandling. I den portugisiska koloniala strukturen fanns förtryck, motstånd och plågsamma upplevelser. De 16 olika poeterna, ända fram till Mario Lucio Sousa född 1964, ger en insiktsfull och rik bild av en levande kultur och ett pregnant poetiskt språk, som berättar om kamp, uppror och befrielse. Tolkningarna av Marianne Eyre känns strama och äkta. Sousa skriver:

Ljuset stannar inte här
Förlorar sig inte i mörkret.

Så mycket ljus
Min Gud, så många blinda!

Morgon
Ett ord som aldrig somnar.

Hans-Evert Renérius